

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

ÎNCHEIERE

13 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii:

Iulia Sîrcu
Ion Corolevski, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Lavric Timur, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Bîzdîga Veronica împotriva lui Lavric Timur privind încasarea datoriei și dobânzii de întârziere și cererea reconvențională a lui Lavric Timur către Bîzdîga Veronica privind recunoașterea nulă a recipisei din 28 octombrie 2008 cu încasarea tuturor cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 18 decembrie 2014,

C O N S T A T Ă :

La data de 22.11.2012 reclamanta Bîzdîga Veronica s-a adresat cu cerere în judecată indicând, că la 28 octombrie 2008 pârâtul Lavric Timur a împrumutat de la ea 8000 dolari SUA pe termen de un an, fapt confirmat prin recipisă. După expirarea termenului de restituire a împrumutului, pârâtul nu și-a onorat obligațiunile asumate, nerestituind datoria.

A solicitat reclamanta încasarea de la pârât suma datoriei de 8000 dolari SUA și dobânda de întârziere pentru perioada 28 octombrie 2009 - 09 octombrie 2012 în sumă de 2 799, 26 dolari SUA, în total 10 799,26 dolari SUA. De asemenea, a solicitat să fie încasate cheltuielile de judecată.

Ulterior, Lavric Timur a înaintat cerere reconvențională indicând, că la 22 noiembrie 2012 Bîzdîga Veronica a înaintat cerere cu privire la încasarea datoriei în sumă de 10799,26 dolari SUA. Consideră recipisă anexată la materialele dosarului ca fiind fictivă, încheiată fără intenția de a produce efecte juridice. Menționează că nu a primit la data de 28 octombrie 2008 suma de 8000 dolari SUA, suma fiind ridicată de către Șerbatiuc Tatiana, care la acel moment era concubina lui Lavric Timur.

Solicită să fie recunoscută nulă recipisă eliberată de Lavric Timur din 28 octombrie 2008 privind împrumutul a 8000 dolari de la reclamantă cu încasarea de

la Bîzdîga Veronica a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea judecătorei Briceni din 28 martie 2014, s-a respins ca neîntemeiată acţiunea lui Lavric Timur către Bîzdîga Veronica privind recunoaşterea nulă a recipisei din 28 octombrie 2008 iar acţiunea înaintată de Bîzdîga Veronica împotriva lui Lavric Timur s-a admis parţial.

Prin încheierea Judecătorei Briceni din 04 aprilie 2014 s-a dispus corectarea greşelilor comise la adoptarea hotărârii judecătorei Briceni din 28 martie 2014. Astfel, s-a respins cerinţele lui Bîzdîga Veronica împotriva lui Lavric Timur privind încasarea datoriei în sumă de 1032,77 dolari SUA şi s-a dispus a încasa dobânda de întârziere în sumă de 1766,69 dolari SUA, taxa de stat deja achitată în sumă de 904,4 lei, taxa de stat neachitată în beneficiul statului în sumă de 3051,03 lei. S-a respins cerinţa lui Bîzdîga Veronica privind încasarea la Lavric Timur a taxei de stat în sumă de 95 lei 60 bani. S-a încasat taxa de stat de la Bîzdîga Veronica în beneficiul statului în sumă de 418 lei 27 bani. În rest hotărârea judecătorei Briceni din 28 martie 2014 a rămas fără modificare.

Nefiind de acord cu hotărîrea instanţei de fond Lavric Timur a declarat apel, cerând admiterea apelului, casarea hotărârii instanţei de fond cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă din motivul omiterii termenului de prescripţie extinctivă.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanţă la adoptarea hotărârii nu a constatat şi nu a elucidat pe deplin circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicţie cu circumstanţele pricinii, cât şi au fost încălcate şi aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curţii de Apel Bălţi din 18 decembrie 2014 s-a admis apelul declarat de către Lavric Timur. S-a casat integral hotărîrea judecătorei Briceni din 28 martie 2014, şi încheierea suplimentară a judecătorei Briceni din 04 aprilie 2014 şi s-a emis o hotărâre nouă, prin care s-a dispus încasarea de la Lavric Timur în beneficiul lui Bîzdîga Veronica suma de 8000 dolari SUA - cu titlu de datorie şi suma de 2799,26 dolari SUA - cu titlu de dobîndă de întârziere şi suma de 1976 lei - cu titlu taxă de stat. S-a respins cererea reconvenţională a lui Lavric Timur către Bîzdîga Veronica cu privire la recunoaşterea nulă a recipisei din 28 octombrie 2008.

Pentru a hotărî astfel, instanţa de apel a conchis că instanţa de fond eronat a interpretat circumstanţele cauzei şi a aplicat normele de drept, deoarece nici în instanţa de fond şi nici în instanţa de apel pîrîtul nu a prezentat probe necesare, incontestabile, pertinente şi concludente că ar fi restituit suma împrumutată.

Nefiind de acord cu decizia instanţei de apel Lavric Timur a declarat recurs prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei Curţii de Apel Bălţi din 18.12.2014 şi a hotărârii Judecătorei Briceni din 28.03.2014 cu emiterea unei noi hotărâri prin care acţiunea să fie respinsă ca fiind depusă tardiv.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Lavric Timur asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Lavric Timur ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Lavric Timur, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 18 decembrie 2014, în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Bîzdga Veronica împotriva lui Lavric Timur privind încasarea datoriei și dobânzii de întârziere și cererea reconvențională a lui Lavric Timur către Bîzdga Veronica privind recunoașterea nulă a recipisei din 28 octombrie 2008 cu încasarea tuturor cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Ion Corolevschi

Iuliana Oprea